

۳۵۶۷۸/۷۷۸۸۲

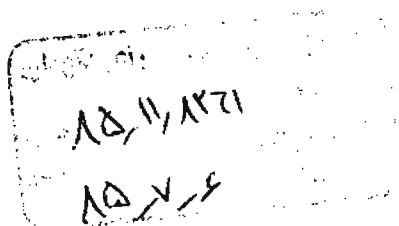
۱۵/۷/۲

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

«با صلوات بر محمد و آل محمد»

جناب آقای دکتر حداد عادل
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره" که بنا به پیشنهاد وزارت بازرگانی در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۶/۸ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

با عنایت به اهمیت گسترش روابط تجاری در توسعه اقتصادی کشورها و نظر به ثمربخش بودن استقرار بستر قانونی برای فعالیتهای تجاری بین اتباع دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری کره و به منظور ایجاد تسهیلات مناسب در روابط اقتصادی بین دو کشور و نیز در جهت ارتقای سطح همکاریهای دو جانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می شود:

"لایحه موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره"

ماده واحده - موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

وزیر بازرگانی

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

بنام خدا

موافقتنامه بازرگانی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم و توسعه روابط بازرگانی و گسترش و تنوع تجارت و ارتقاء سطح همکاری تجاری بین دو کشور برپایه برابری، عدم تبعیض و عمل متقابل دارند، به شرح زیر توافق نمودند.

ماده (۱)

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات خود کلیه اقدامات مناسب را به منظور توسعه و تسهیل روابط تجاری بین دو کشور بکار می گیرند.

ماده (۲)

۱. طرفهای متعاقد نسبت به یکدیگر رفتاری را خواهند داشت که از رفتار اعمال شده در مورد کالاهای مشابهی که مبدأ آن کشور ثالث است یا به آن کشور صادر می گردد نامساعدتر نباشد به ویژه در موارد زیر:
 - الف: هر گونه حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هزینه ها که بر واردات یا صادرات یا در رابطه با آن اعمال می گردد از جمله شیوه وضع حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هزینه ها،
 - ب: کلیه قواعد و تشریفات مربوط به صادرات و واردات، از جمله موارد مربوط به ترخیص کالا از گمرک، ترانزیت، انبار و انتقال کالا از حامل بار به حامل دیگر.
 - پ: مالیاتها و هرگونه هزینه های دیگر که بطور مستقیم یا غیرمستقیم بر کالاهای وارداتی وضع می گردد.
 - ت: قواعد مربوط به فروش، خرید، حمل و نقل، توزیع، نگهداری و استفاده کالاها در بازارهای داخلی.
 - ث: اقدامات غیرتعرفه ای در رابطه با بکارگیری محدودیت های کمی و اعطای مجوزها، همچنین وضع موانع فنی و قانونی در تجارت مانند اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتات (گیاهی) و
 - ج: صدور مجوزهای صادرات و واردات یا قبول اظهارنامه ها.
۲. مفاد بند (۱) در موارد زیر اعمال نخواهد شد.
 - الف: ترجیحات ویژه یا سایر امتیازات اعطاء شده بوسیله هر یک از طرفهای متعاقد بواسطه الحاق آنها به ترتیبات منطقه ای یا زیرمنطقه ای، اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد تجاری یا اقداماتی که منجر به تشکیل اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد تجاری می گردد.
 - ب: تعرفه ترجیحی یا سایر امتیازاتی که هر یک از طرفهای متعاقد برای تسهیل تجارت مرزی اعطاء می نماید یا ممکن است اعطاء نماید.
 - پ: تعرفه ترجیحی ویژه یا سایر امتیازاتی که هر یک از طرفهای متعاقد به کشورهای در حال توسعه به موجب هر نوع برنامه همکاری اقتصادی یا گسترش تجاری که طرف متعاقد دیگر عضو آن نیست اعطاء می کند.

ماده (۳)

مبادله کالاها و خدمات بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور از طریق قراردادهایی در چارچوب این موافقتنامه و طبق قوانین و مقررات مربوط به استانداردهای کالاها و خدمات طرفهای متعاقد، صورت خواهد گرفت.

ماده (۴)

طرفهای متعاقد موافقت نمودند مقررات جدید یا سنگین تری در مورد مالیات، حقوق گمرکی، سود بازرگانی و سایر وجوه لازم التادیه نسبت به واردات و صادرات وضع ننمایند مگر در صورت رعایت همزمان شرایط زیر:

الف: مقررات مزبور بطور عمومی اعلام شود.

ب: ترتیباتی برای رسیدگی به اعتراضات گمرکی یا مالیاتی پیش بینی شده باشد.

پ: مقررات سنگین تر منحصرأ در مورد اتباع یا کالاهای طرف متعاقد دیگر وضع یا اعمال نشود.

ماده (۵)

۱. کلیه پرداختها ناشی از معاملات تجاری بین دو کشور به ارز قابل تسعیر با رعایت مقررات ارزی و سایر قوانین و مقررات مربوط جاری در کشورهای مربوط خواهد گرفت.
۲. پرداخت بین دو کشور می تواند از طریق سایر ترتیبات پرداخت با رعایت قوانین و مقررات جاری در کشور مربوط نیز انجام شود.

ماده (۶)

۱. هر طرف متعاقد اجازه برگزاری بازار مکاره یا نمایشگاه را برای ارائه تولیدات طرف متعاقد دیگر به بازرگانان، موسسات و شرکتهای تجاری طرف متعاقد دیگر خواهد داد مشروط براینکه:
الف: بازرگانان، موسسات و شرکتهای تجاری مذکور قوانین مقررات کشور میزبان را رعایت نمایند؛
ب: مدت برگزاری نمایشگاه، نوع و حجم کالاهای عرضه شده و فروش کالاهای مزبور طبق قوانین و مقررات مربوط کشور میزبان مورد تصمیم گیری قرار گیرد.
۲. هر طرف متعاقد بازرگانان، شرکتهای و موسسات تجاری خود را به شرکت در نمایشگاههای بین المللی و یا اختصاصی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر برگزار می شود تشویق و ترغیب خواهد نمود و تسهیلات لازم را در حدود منابع موجود در اختیار بازرگانان، شرکتهای و موسسات تجاری طرف متعاقد دیگر قرار خواهد داد.
۳. هر گونه معافیت یا وضع حقوق گمرکی، سود بازرگانی و سایر عوارض در مورد کالاهای یک طرف متعاقد که جهت نمایش یا برای استفاده در نمایشگاه به قلمرو طرف متعاقد دیگر وارد می شود، طبق کنوانسیون گمرکی مربوط به تسهیلات برای ورود کالا جهت نمایش یا استفاده در نمایشگاه، بازار مکاره، کنگره یا رویدادهای مشابه که در تاریخ ۱۳۴۰/۳/۱۸ هجری شمسی مطابق با هشتم ژوئن ۱۹۶۱ میلادی در بروکسل منعقد شده، خواهد بود.

ماده (۷)

۱. هر یک از طرفهای متعاقد به منظور تسهیل و توسعه مبادلات کالا و خدمات و اطلاعات بازرگانی بین طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که طرف متعاقد دیگر بر اساس مشاوره و موافقت متقابل بین طرفهای متعاقد، دفتر یا مرکز تجاری در قلمرو وی تاسیس نماید.
۲. طرفهای متعاقد همکاری نمایندگانی یا سازمانهای تجاری خود را تشویق خواهند نمود و در صورت لزوم به منظور آشنایی با تولیدات یکدیگر و بازاریابی آنها برگزاری جلسات مشترک، هم اندیشی ها و فراهمی های تخصصی و تبادل هیاتهای بازرگانی را تسهیل خواهند نمود.

ماده (۸)

طرفهای متعاقد، به منظور توسعه روابط تجاری، اشخاص حقوقی و حقیقی کشور خود را به اجرای روشهای تجارت بین المللی از قبیل بیع متقابل (بای بک)، مبادلات جبرانی و نیز تشکیل مشارکتهای بازرگانی و همکاریهای بلندمدت تجاری طبق قوانین و مقررات مربوط خود تشویق خواهند نمود.

ماده (۹)

اشخاص حقوقی و حقیقی هر یک از طرفهای متعاقد به عنوان خواهان، خوانده یا در هر سمت دیگری از رفتار ملی برای دستیابی به کلیه دادگاهها و نهادهای اجرایی در قلمرو طرف متعاقد دیگر برخوردار خواهند بود و ملزم به فراهم نمودن هزینه های تامین برای انجام مراحل قانونی، فقط به لحاظ تابعیت آنها نخواهند بود.

ماده (۱۰)

هر یک از طرفهای متعاقد طبق قواعد بین المللی و قوانین و مقررات مربوط هر دو طرف متعاقد نسبت به صدور گواهی مبدأ برای کالایی که به طرف متعاقد دیگر صادر می کند، اقدام خواهد کرد.

ماده (۱۱)

۱. به منظور تسهیل در اجرای این موافقتنامه، طرفهای متعاقد کارگروه مشترکی مرکب از تعداد مساوی از نمایندگان هر دو طرف متعاقد تشکیل خواهند داد. کارگروه مشترک سالانه در زمان مورد توافق دو جانبه و بطور متناوب در جمهوری اسلامی ایران و جمهوری کره تشکیل جلسه خواهد داد.
۲. وظایف کارگروه به قرار زیر خواهد بود:
 - بررسی اجرای این موافقتنامه،
 - تلاش برای رفع مشکلاتی که ممکن است در جریان اجرای این موافقتنامه حادث شود و پیشنهاد اقدامات و راه کارهایی برای حل مشکلات.
 - بررسی و مطالعه راههای افزایش و تنوع تجاری متقابل و ارائه توصیه هایی در این رابطه به طرفهای متعاقد.

ماده (۱۲)

۱. در صورت بروز مشکلات یا اختلافات در رابطه با اجرای این موافقتنامه، طرفهای متعاقد مشکلات یا اختلافات را بطور دوستانه از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند نمود.
۲. طرفهای متعاقد حل و فصل سریع و منصفانه اختلاف پیش آمده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور را از طریق داوری تشویق خواهند نمود. مقررات مربوط به حل و فصل اختلافات از طریق داوری یا سایر انواع حل و فصل اختلافات که طرفهای معاملات تجاری در مورد آنها موافقت نموده اند، ممکن است در قراردادهای یا موافقتنامه های جداگانه بصورت کتبی مورد موافقت قرار گیرد. هر طرف متعاقد اطمینان حاصل خواهد نمود که برای به رسمیت شناختن و اجرای احکام داوری ابزار موثری در قلمرو کشورش وجود دارد.

ماده (۱۳)

مفاد این موافقتنامه حق هر یک از طرفهای متعاقد را برای بکارگیری ممنوعیتها یا محدودیتها در مورد واردات، صادرات و ترانزیت کالاها به منظور حفظ امنیت ملی، بهداشت عمومی یا پیش گیری از بیماریها و آفات نباتی یا حیوانی محدود نمی سازد.

ماده (۱۴)

۱. این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه یکی از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر انجام کلیه الزامات قانون اساسی لازم برای لازم الاجرا شدن آن، لازم الاجرا خواهد شد.
 ۲. این موافقتنامه برای یک دوره سه سال لازم الاجرا باقی خواهد ماند و خودبه خود برای دوره های متوالی یک ساله تمدید خواهد شد، مگر اینکه هر یک از طرفهای متعاقد حداقل شش ماه قبل از خاتمه دوره مزبور تمایل خود را مبنی بر فسخ این موافقتنامه به طرف متعاقد دیگر اعلام نماید.
 ۳. این موافقتنامه پس از فسخ آن در مورد کلیه معاملات بازرگانی که در طول دوره اعتبار آن انجام شده ولی در تاریخ موثر فسخ آن کاملاً اجرا نشده کماکان اعمال خواهد شد. فسخ این موافقتنامه لطمه ای به حق یا تعهدی که به موجب این موافقتنامه قبل از تاریخ موثر فسخ آن بوجود آمده یا می آید نخواهد زد.
 ۴. این موافقتنامه به مجرد لازم الاجرا شدن، جایگزین موافقتنامه تجاری بین دولت جمهوری کره و دولت شاهنشاهی ایران امضاء شده در ۱۳۵۰/۱۱/۱۲ هجری شمسی برابر با ۱۲ فوریه ۱۹۷۲ میلادی در تهران خواهد شد.
- با تأیید مفاد این موافقتنامه امضاء کنندگان زیر که از سوی دولتهای متبوع خویش محاز میباشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در یک مقدمه و ۱۴ ماده در ستول در تاریخ پانزدهم تیر ماه سال ۱۳۸۵ برابر با ششم جولای سال ۲۰۰۶ در دو نسخه به زبانهای فارسی، کره ای و انگلیسی که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد به امضاء رسید. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری کره
کیم هیان - چونگ
وزیر تجارت

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
علیرضا طهماسبی
وزیر صنایع و معادن

C 09VA / VVAAS

AD, V, S

"IN THE NAME OF GOD"

**TRADE AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA**

The Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of the Republic of Korea (hereinafter referred to as the " Contracting Parties"),

Considering their mutual interest in strengthening and developing trade ties and

Desiring to expand and diversify trade and enhance the level of trade cooperation between the two countries on the basis of equality, non-discrimination and reciprocity;

Have agreed as follows :

Article 1

The Contracting Parties shall take all appropriate measures within the framework of their respective laws and regulations to promote and facilitate trade relations between the two countries.

Article 2

1. The Contracting Party shall grant to each other treatment no less favorable than that accorded to the like goods and commodities originating in or destined to any third country particularly relating to the following matters:

- a. Customs duties and charges of any kind imposed on or in connection with the importation or exportation, including the method of levying such duties and charges;
- b. All rules and formalities in connection with the importation and exportation, including those relating to customs clearance, transit, warehousing and transshipment;
- c. Taxes and other charges of any kind directly or indirectly levied on imported goods;
- d. Rules concerning the sale, purchase, transport, distribution, storage and use of goods in domestic markets;

- e. Non-tariff measures concerning the application of quantitative restrictions and the granting of licenses, as well as legitimate technical barriers to trade such as sanitary and phytosanitary measures; and
- f. The issuance of import and export licenses or acceptance of declarations.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to :

- a. Special preferences or other advantages accorded by either Contracting Party resulting from its association in a regional or sub-regional arrangement, a customs union or a free trade area or measures leading to the formation of a customs union or a free trade area;
- b. Tariff preference or other advantages which either Contracting Party grants or may grant to facilitate frontier /border traffic; and
- c. Special tariff preferences or other advantages with either Contracting Party may grant to developing countries under any trade expansion or economic cooperation scheme, of which the other Contracting Party is not a member.

Article 3

Trade in goods and services shall be effected by contracts between natural and juridical persons of the two countries within the framework of this Agreement and in accordance with the laws and regulation relating to the standards for goods and services of the two countries.

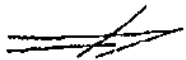
Article 4

The Contracting Parties shall not impose new or stricter regulation on taxes, customs duties and other owing dues on imports and exports, unless the following conditions are met concurrently.

- a. promulgation of the regulations;
- b. prior arrangements for hearing of the complaints on taxes and customs; and
- c. non-exclusive application to and non-exclusive imposition of the heavier regulations on the nationals or commodities/goods of the other Contracting Party.

Article 5

- 1. All payments arising from trade between the two countries shall be made in freely convertible currencies, subject to foreign exchange regulations and other relevant laws and regulations in force in the respective countries.
- 2. Payment between the two countries may also be effected through other payment arrangements, subject to the laws and regulations in force in the respective countries.

Article 6

1. Each Contracting Party shall permit the merchants or commercial companies/institutions of the other Contracting Party to hold an exhibition or a fair for displaying their products provided that:
 - a. The merchants or commercial companies/institutions shall observe the laws and regulations of the host country; and
 - b. The length of the exhibition, the type and quantity of the commodities/goods to be displayed and the sale of such commodities/goods shall be decided in accordance with the relevant laws and regulations of the host country.
2. Each Contracting Party shall encourage the merchants or commercial companies/institutions to participate in international/specific fairs held in territory of the other Contracting Party and shall provide the merchants or commercial companies/institutions of the other Contracting Party with the necessary facilities within available resources.
3. The imposition of or exemption from customs duties and other dues related to the goods of either Contracting Party imported into the territory of the other Contracting Party for display or use at exhibitions or fairs shall be in accordance with the Customs Convention on Facilities for the Importation of Goods for display or Use at Exhibitions, Fairs, Meetings or Similar Events done at Brussels on 8 June 1961.

Article 7

1. In order to facilitate and develop the exchange of commodities/goods, services and trade information between the Contracting Parties, each Contracting Party shall permit the other party to establish a trade office or center in its territory according to the mutual consultations and agreement between both Contracting Parties.
2. The Contracting Parties shall encourage the cooperation of their trade representatives or organizations and, if necessary, shall facilitate the holding of joint meeting and specialized seminars and conferences and the exchange of commercial delegations, in order to become familiar with each other's products and their marketing.

Article 8

The Contracting Parties, in order to promote commercial ties, shall encourage their natural and juridical persons to implement international trade methods such as counter - purchase (buy - back) and compensation deals as well as establishing trade partnerships or joint ventures and long term commercial cooperation, in accordance with their relevant laws and regulations.

Article 9

The natural and juridical persons of either Contracting Party shall be accorded national treatment with respect to access to all courts and administrative bodies in the territory of the other country, as plaintiffs, defendants or in any other capacity, and shall not be required to provide security costs for legal proceedings simply because of their nationality.

Article 10

Each Contracting Party shall take the appropriate measures to issue certificates of origin for commodities/goods exported to the other Contracting Party in accordance with international rules and the relevant laws and regulations of both Contracting Parties.

Article 11

1. In order to facilitate the implementation of this Agreement, the Contracting Parties shall establish a Joint Committee composed of an equal number of representatives from both Contracting Parties. The Joint Committee shall meet annually on a mutually agreed date, alternately in the Islamic Republic of Iran and the Republic of Korea.
2. The Joint Committee shall:
 - a. review the implementation of this Agreement;
 - b. Endeavor to eliminate any difficulties which may arise from the implementation of this Agreement and recommend measures and mechanisms for solving the difficulties; and
 - c. Review and study ways to increase and diversify mutual trade and make recommendations in this connection to the Contracting Parties.

Article 12

1. In the event of problem or disputes arising in connection with the implementation of this agreement, both Contracting Parties shall resolve the problems or settle the disputes amicably through diplomatic channels.
2. The Contracting Parties shall encourage the prompt and equitable settlement of disputes arising between natural and juridical persons of both countries by arbitration. Provisions regarding the settlement of disputes by arbitration or other kinds of dispute settlement, agreed upon by the parties to commercial transactions, may be agreed upon in contracts or in separate written agreement. Each Contracting Party shall ensure that an effective means exists within the territory of its country for the recognition and enforcement of arbitral awards.

Article 13

The provisions of this agreement shall not limit the right of either Contracting Party to apply prohibitions or restrictions on the import, export and transit of goods which are for the protection of national security, public health or the prevention of disease and pests in animals or plants.

Article 14

1. This agreement shall enter into force on the date of the last notification by which one Contracting Party notifies the other Contracting Party that all constitutional requirements necessary for its entry into force have been fulfilled.
2. This Agreement shall remain in force for a period of three (3) years and shall be automatically extended for successive periods of one (1) year, unless either Contracting Party notifies the other Contracting Party in writing of its intention to terminate this agreement at least six (6) months prior to the expiration of that period.
3. This agreement shall continue to be applied after its termination to all commercial transactions concluded during the period of its validity but not fully executed at the effective date of its termination. The termination of this agreement shall be without prejudice to any right or obligation accruing or incurred under this agreement prior to the effective date of such termination.
4. Upon its entry into force, this agreement shall replace the Trade Agreement between the Government of the Republic of Korea and the Imperial of Iran done at Tehran on February 12, 1976 on the date on which this agreement comes into force.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Seoul, on this 6th day of July, 2006, corresponding to 15th Tir 1385, in the Persian, Korean and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the government of
The Islamic Republic of Iran
Alireza Tahmasebi
Minister of Industries and Mines

For the government of
The Republic of Korea
Kim Hyun Chong
Minister for Trade

이란회교공화국 정부와 대한민국 정부 간의
무역협정

이란회교공화국 정부와 대한민국 정부(이하 "계약당사자"라 한다)는,

무역관계를 강화하고 발전시킴에 있어서 상호 이익을 고려하고,

평등·무차별·상호주의의 기초위에서 양국간 무역을 확대·다변화하고,
무역협력의 수준을 향상시킬 것을 희망하여,

다음과 같이 합의하였다.

제 1 조

계약당사자는 양국간의 무역관계를 증진하고 촉진하기 위하여 자국
법령의 범위안에서 모든 적절한 조치를 취한다.

제 2 조

1. 계약당사자는 특히 다음 사항에 관하여 제3국산 또는 제3국행의
동종의 재화 및 상품에 부여되는 것보다 불리하지 아니한 대우를 상호
부여한다.

- 가. 수출입에 대하여 또는 수출입과 관련하여 부과되는 모든 종류의 관세 및 부과금과 동 관세·부과금의 징수 방법
- 나. 통관·통과·입고 및 환적과 관련된 규정 및 절차를 포함하여 수출입에 관련된 모든 규정 및 절차
- 다. 수입품에 직·간접으로 부과되는 모든 종류의 조세 및 기타 부과금
- 라. 국내시장에서의 재화의 판매·구입·운송·유통·보관 및 이용에 관한 규정
- 마. 수량제한과 허가부여의 적용에 관한 비관세 조치 및 위생·식품 위생조치와 같은 무역에 대한 적법한 기술장벽, 그리고
- 바. 수출입허가 발급 또는 신고의 접수

2. 제1항의 규정은 다음 사항에 대하여 적용하지 아니한다:

- 가. 일방체약당사자가 지역 또는 소지역 약정, 관세동맹 또는 자유 무역지대에서의 제후로부터 부여받은 특별한 특혜 또는 기타 편의, 또는 관세동맹 또는 자유무역지대의 형성을 위한 조치
- 나. 일방체약당사자가 국경거래를 촉진하기 위하여 부여하거나 부여할 수 있는 관세특혜 또는 기타 편의
- 다. 일방체약당사자가 타방체약당사자가 회원이 아닌 무역확대계획 또는 경제협력계획하에서 개발도상국에 부여할 수 있는 특별관세특혜 또는 기타 편의

제 3 조

재화와 용역의 교역은 이 협정의 범위안에서 양국의 재화와 용역의 표준에 관한 법령에 따라 양국의 자연인 및 법인간의 계약에 의하여 시행된다.

제 4 조

체약당사자는 다음 조건이 동시에 충족되지 아니하는 한 조세·관세 및 기타 수출입 부과금에 대하여 새로운 또는 보다 엄격한 규칙을 부과하지 아니한다.

- 가. 규칙의 공포
- 나. 조세 및 관세에 대한 이의제기의 청문을 위한 사전 조치
- 다. 타방체약당사자의 국민 또는 상품/재화에 대한 보다 과중한 규칙의 비배타적 적용 및 비배타적 부과

제 5 조

1. 양국간 무역으로부터 발생하는 모든 지불은 자국에서 시행중인 외환관리규정 및 기타 관련 법령에 따라 자유태환성 통화로 이루어진다.

2. 계약당사자는 자국의 무역대표자들 또는 무역기관들의 협력을 장려하고, 필요한 경우 각 상대방의 제품과 마케팅에 익숙해지도록 하기 위하여 합동회의, 전문분야의 세미나 및 회의의 개최와 상업대표단의 교환을 촉진한다.

제 8 조

계약당사자는 상업적 유대를 증진하기 위하여, 자국의 자연인 및 법인이 대용구매(환매)·보상거래·무역제휴 또는 합작사업의 설립 및 장기적인 상업협력과 같은 국제무역방식을 자국의 관련법령에 따라 이행하도록 장려한다.

제 9 조

일방계약당사자의 자연인 및 법인은 원고·피고 또는 기타의 자격으로 상대국 영역안에 있는 모든 법원과 행정기관을 이용함에 있어서 내국민 대우를 부여받으며, 단지 국적을 이유로 소송절차를 위한 담보를 제공하도록 요구되지 아니한다.

제 10 조

각 계약당사자는 국제규범과 양 계약당사자의 관련 법령에 따라 타방 계약당사자에게로 수출되는 상품/재화에 대한 원산지 증명을 발급하기 위하여 적절한 조치를 취한다.

제 11 조

1. 이 협정의 이행을 촉진하기 위하여 계약당사자는 양 계약당사자

의 동수의 대표자들로 구성되는 공동위원회를 설립한다. 공동위원회는 매년 상호 합의한 날짜에 대한민국과 이란회교공화국에서 교대로 개최된다.

2. 공동위원회는 다음을 실행한다.

가. 이 협정의 이행 검토

나. 이 협정의 이행으로부터 발생할 수 있는 어떠한 장애의 제거 및 동 장애를 해결하기 위한 조치 및 방법을 권고하기 위한 노력

다. 상호 무역의 증대 및 다변화를 위한 방법의 검토와 연구 및 계약당사자에 대한 이와 관련된 권고

제 12 조

1. 이 협정의 이행과 관련하여 발생하는 문제 또는 분쟁의 경우, 양 계약당사자는 동 문제 또는 분쟁을 외교적 경로를 통해 우호적으로 해결한다.

2. 계약당사자는 양국의 자연인과 법인간에 발생하는 분쟁을 중재에 의하여 신속하고 공정히 해결하도록 장려한다. 상거래 당사자에 의해 합의되는 중재에 의한 분쟁해결 또는 기타 종류의 분쟁해결에 관한 규정은 계약 또는 별도의 서면으로 합의될 수 있다. 각 계약당사자는 자국의 영역안에 중재판정의 승인 및 집행을 위한 효과적인 수단이 마련되도록 보장한다.

제 13 조

이 협정의 제 규정은 일방계약당사자가 국가안보 및 공중위생의 보호 또는 동 식물의 질병과 해충방지를 위하여 재화의 수출입 및 통관에 대하여 금지 또는 제한을 가하는 권리를 제한하지 아니한다.

제 14 조

1. 이 협정은 일방체약당사자가 타방체약당사자에게 이 협정의 발효에 필요한 모든 헌법적 요건이 완료되었음을 통보하는 나중의 통보일자에 발효한다.

2. 이 협정은 3년간 유효하며 일방체약당사자가 타방체약당사자에게 협정의 유효기간이 만료되기 전 최소 6개월전에 협정의 종료의사를 서면으로 통보하지 아니하는 한 자동적으로 1년씩 연장된다.

3. 이 협정은 협정의 유효기간중에 체결되었으나 협정의 종료일까지 완전히 이행되지 아니한 모든 상거래에 대하여 협정이 종료된 후에도 계속 적용된다. 이 협정의 종료는 그러한 종료일 이전에 이 협정에 따라 발생하거나 초래된 어떠한 권리나 의무도 저해하지 아니한다.

4. 이 협정이 발효하는 즉시, 이 협정은 동 협정 그 발효일자에 1976년 2월 12일 테헤란에서 체결된 대한민국 정부와 이란제국 정부간의 무역협정을 대체한다.

이상의 증거로, 아래 서명자는 그들 각자의 정부로부터 정당하게 권한을 위임받아 이 협정에 서명하였다.

이란역으로 1385년 4월 15일 인 2006년 7월 6일 서울에서 동등히 정본인 페르시아어, 한국어 및 영어로 각 2부를 작성하였다. 해석상의 차이가 있는 경우에는 영어본이 우선한다.

이란회교공화국 정부를 대표하여

대한민국 정부를 대표하여